

3. ด้านสังคม ยาเสพติดยังเป็นตัวก่อให้เกิดปัญหาสังคมอย่างมากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาอาชญากรรม เพราะผู้ติดยาจำเป็นต้องเพิ่มปริมาณขึ้นอยู่ตลอดเวลา ดังนั้น การประกอบอาชีพสุจริตทั่วๆ ไปนั้นย่อมเป็นการยากที่จะหาเงินมาซื้อยาเสพติดได้อย่างพอเพียง และในสภาพความเป็นจริงผู้ติดยาจะไม่มีใครคบค้าหรือร่วมสมาคม ด้วยเหตุนี้จึงเป็นจุดเริ่มต้นของการประกอบอาชญากรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาชญากรรมที่เกี่ยวกับทรัพย์สิน นอกจากนั้นยังเป็นสาเหตุของปัญหาสังคมอื่นๆ อีกมากมาย เช่น ปัญหาวัยรุ่น ปัญหาการพนัน ปัญหาครอบครัว ปัญหาการแพร่ระบาดของโรคเอดส์ เป็นต้น

4. ด้านความมั่นคงของชาติ ความร้ายแรงของยาเสพติดมีผลโดยตรงต่อความมั่นคงของประเทศชาติเป็นอย่างมาก เพราะถ้าประเทศใดมีประชากรติดยาเสพติดจำนวนมาก ประเทศนั้นก็จะอ่อนแอ เศรษฐกิจเสียหาย มีปัญหาสังคมต่างๆ เหล่านี้ย่อมไม่เป็นผลดีต่อความมั่นคงของประเทศ

การป้องกันภัยจากยาเสพติดทำได้โดย

1. ป้องกันตัวเอง

ศึกษาให้รู้เท่าทันโทษและพิษภัยของยาเสพติด ถ้ามีปัญหาอย่าเก็บไว้คนเดียว และไม่หาทางออกที่เป็นโทษต่อตนเอง การปรึกษาพ่อ แม่ ผู้ปกครอง หรือครู อีกทั้งควรใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ โดยการอ่านหนังสือ เล่นกีฬา หรือทำงานอดิเรกต่างๆ

2. ป้องกันครอบครัว

บิดามารดา หรือผู้ปกครองต้องให้ความรัก ความเข้าใจ ความเอาใจใส่ รับฟัง และให้คำปรึกษา แนะนำ เมื่อเด็กมีปัญหา รวมทั้งปลูกฝังเรื่องพิษภัยยาเสพติด อบรมสั่งสอนคุณธรรม จริยธรรม ให้การศึกษาเล่าเรียน สนับสนุนกิจกรรมเพื่อให้เด็กใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

3. ป้องกันชุมชน

ทุกคนมีส่วนร่วมที่จะทำให้ชุมชน ปลอดยาเสพติด รู้จักบทบาทหน้าที่ตนเอง ไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น ปฏิบัติตามกฎของสังคม และบำเพ็ญประโยชน์ เพื่อการอยู่ร่วมกันในชุมชนอย่างเป็นสุข

สำนักงานป้องกันและบำบัดการติดยาเสพติด
สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร

เลขที่ 10 อาคารสำนักงานเขตราชเทวี ชั้น 7 ถนนพญาไท
แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร 10400
โทร. 0 2354 4242
http://www.bangkok.go.th/drugabuse
Bma.antidrugs

BMA กรุงเทพมหานคร
BANGKOK METROPOLITAN ADMINISTRATION

ยาเสพติด...
มหันตภัยใกล้คุณ และครอบครัว

สยส.02/08/63

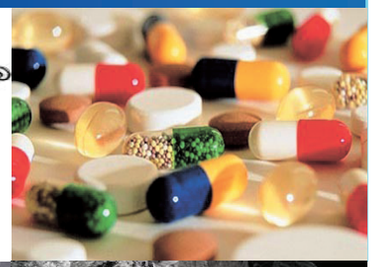
ยาเสพติด

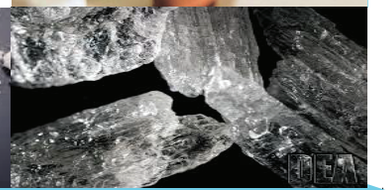
ยาเสพติด หมายถึง สารเคมีหรือวัตถุชนิดใดๆ ซึ่งเมื่อเสพเข้าสู่ร่างกายโดยวิธีใดก็ตาม เช่น กิน สูบ ฉีด ดม วิธีอื่นๆ เป็นระยะเวลาหนึ่ง ก่อให้เกิดผลทางด้านจิตใจและร่างกายกับผู้ใช้ คือ

1. ผู้เสพต้องเพิ่มปริมาณมากขึ้น
2. เมื่อหยุดเสพจะเกิดอาการขาดยา
3. เกิดความต้องการทั้งทางร่างกายและจิตใจอย่างรุนแรง
4. เมื่อเสพไปนานๆ จะทำให้สุขภาพทรุดโทรม

ประเภทของยาเสพติด

จำแนกประเภทยาเสพติดตามลักษณะการออกฤทธิ์ต่อระบบประสาทเป็น 4 ประเภท คือ

1. ประเภทกดประสาท ได้แก่ ฝิ่นและอนุพันธ์ของฝิ่น เช่น มอร์ฟีน เฮโรอีน โคเดอีน ยากล่อมประสาท ยานอนหลับ เป็นต้น

2. ประเภทกระตุ้นประสาท เช่น แอมเฟตามีน โคเคน เป็นต้น

3. ประเภทหลอนประสาท เช่น แอลเอสดี เห็ดขี้ควาย เป็นต้น

4. ประเภทออกฤทธิ์ผสมผสาน ออกฤทธิ์ทั้งกด กระตุ้น หรือหลอนประสาท เช่น กัญชา ใบกระท่อม

สาเหตุของปัญหายาเสพติด

1. คน ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน จิตและอารมณ์ปรวนแปร ทำให้หันไปพึ่งยาเสพติด ส่วนใหญ่พบสาเหตุจากการอยากลอง อยากรู้ และการถูกชักชวนจากเพื่อน เหตุเพราะต้องการความสนุกสนานหรือมีปัญหาทางด้านจิตใจ บางคนก็นำมาใช้เพื่อบรรเทาอาการเจ็บปวด

2. ยา มีทั้งประโยชน์และโทษ ขึ้นอยู่กับฤทธิ์ของยาและระยะเวลาของการใช้ ผู้ใช้ต้องรู้จักการใช้อย่างถูกวิธี เพราะยาที่ออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท ทำให้เกิดภาวะเสพติดได้

3. สิ่งแวดล้อม ในปัจจุบันสภาพสังคม เศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม มีผลกระทบต่อคนซึ่งมีสภาวะร่างกายและจิตใจที่ไม่มั่นคง ผลักดัน หรือชักจูงให้ใช้ยาเสพติดได้ง่าย

ผลกระทบจากการใช้ยาเสพติด

1. ด้านสุขภาพอนามัย ผู้ตกเป็นทาสยาเสพติดเกือบทุกประเภทร่างกายจะซูบซีด ผอมเหลือง เหลือแต่หนังหุ้มกระดูก ความคิดอ่านช้า ความจำเสื่อม ขาดสติ อาเจียน นอนไม่หลับ เบื่ออาหาร และจะเสียชีวิตในที่สุด

2. ด้านเศรษฐกิจ เนื่องจากยาเสพติดทุกประเภท ผู้เสพจะต้องเพิ่มยาให้มากขึ้นตลอดเวลาและหยุดเสพไม่ได้ ดังนั้นจึงต้องสูญเสียเงินทองสำหรับซื้อยามาเสพไม่มีที่สิ้นสุด เกิดอาการเจ็บป่วย ร่างกายไม่แข็งแรง ไม่สามารถประกอบอาชีพได้ดังเช่นคนปกติทั่วไป ครอบครัวและรัฐต้องสูญเสียแรงงานไป ดังนั้นจึงส่งผลเสียหายต่อเศรษฐกิจ ทั้งของตนเอง ครอบครัว และประเทศชาติโดยส่วนรวม

ด้านระบบประสาทและสมอง

เกิดโรคสมองติดยา

ความจำและสมาธิสั้นลง สารสื่อประสาทในสมองผิดปกติ ก่อให้เกิดอาการหวาดระแวง หูแว่ว ภาพหลอน หลงผิด

ผลกระทบของการเสพยาบ้า

ด้านครอบครัว

สัมพันธภาพในครอบครัวแย่ลงเกิดการทะเลาะเบาะแว้ง ครอบครัวแตกแยก หย่าร้าง

ด้านสังคมและกฎหมาย

การเสพยาบ้าเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมายผู้เสพมีโทษติดคุกและ/หรือ ถูกปรับตามพรบ.ยาเสพติด เป็นภัยต่อสังคม ก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรมสูงขึ้น ทั้งลักทรัพย์ ข่มเหง ทำร้ายผู้อื่น คนในชุมชนเดือดร้อน

การช่วยเหลือดูแล

ครอบครัว ผู้ปกครอง สามารถป้องกันบุตรหลานของท่าน ไม่ให้ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดได้โดยการอบรมเลี้ยงดู ให้ความอบอุ่น ให้เวลาในการสอนให้เห็นถึงผลกระทบของยาเสพติด และเป็นแบบอย่างที่ดี หากเขาพลาดพลั้งเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดแล้ว ต้องดูแลช่วยเหลืออย่างถูกต้อง และให้กำลังใจตั้งแต่ระยะเริ่มต้น โดยสามารถขอรับคำปรึกษาจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ในสถานพยาบาลใกล้บ้าน หรือสายด่วนยาเสพติด 1165

สถานพยาบาล

1. สถาบันบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดแห่งชาติบรมราชชนนี (สบยช.) โทร 02-531-0080-8
2. โรงพยาบาลธัญญารักษ์เชียงใหม่ โทร 053-298-082-4
3. โรงพยาบาลธัญญารักษ์แม่ฮ่องสอน โทร 053-613-051-5
4. โรงพยาบาลธัญญารักษ์ขอนแก่น โทร 043-424-500-2
5. โรงพยาบาลธัญญารักษ์อุดรธานี โทร 042-295-760
6. โรงพยาบาลธัญญารักษ์สงขลา โทร 074-302-450-499
7. โรงพยาบาลธัญญารักษ์ปัตตานี โทร 073-460-351-3
8. โรงพยาบาลในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขทั่วประเทศ

1165

สายด่วนบำบัดยาเสพติด

www.pmnidat.go.th

กรมการแพทย์
DEPARTMENT OF MEDICAL SERVICES

ยาบ้า
AMPHETAMINE

สถาบันบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดแห่งชาติบรมราชชนนี
กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข
60 ถ.พหลโยธิน ต.ประชาธิปัตย์ อ.ธัญบุรี จ.ปทุมธานี 12130
โทร 0 2531-0080-8 โทรสาร 0 2531-0085
www.pmnidat.go.th

มารู้จักยาบ้ากันเถอะ

ยาบ้า (Methamphetamine)

เป็นยาเสพติด ให้โทษตามพ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 และรัฐบาลได้กำหนดเป็นยาเสพติดให้โทษประเภท 1 ในปี พ.ศ. 2539 โดยกำหนดโทษสูงเท่ากับเฮโรอีน ยาบ้าส่วนใหญ่อยู่ในรูปแบบยาเม็ดกลม/แบน มีสีต่างๆ ระบาดมากในกลุ่มวัยรุ่น

การออกฤทธิ์ของยาบ้า

ยาบ้าเป็นสารเสพติดออกฤทธิ์กระตุ้นประสาทส่วนกลาง เมื่อเสพเข้าสู่ร่างกาย ทำให้เกิดอารมณ์สนุกสนาน สดชื่น กระปรี้กระเปร่า ไม่ง่วง ไม่หิว ออกฤทธิ์ได้นานถึง 8-24 ชั่วโมง

ดังนั้นการเสพยาบ้า ซ้ำหลายๆ ครั้งใน 1 วัน จะส่งผลให้ปริมาณเมทแอมเฟตามีนในเลือดสูงขึ้น ซึ่งสารจะไปออกฤทธิ์เพิ่มการหลั่งสารสื่อประสาทที่เกี่ยวข้องกับอาการประสาทหลอน ทำให้เกิดอาการหูแว่ว เห็นภาพหลอน หวาดระแวง คลุ้มคลั่ง ทำร้ายตัวเอง ทำร้ายผู้อื่น

เส้นทางการติดยา

เส้นทางการติดยาตั้งแต่เริ่มเสพจนกระทั่งติดแบ่งออกได้เป็น 4 ระยะ ได้แก่

ระยะเริ่มเสพยา

เป็นช่วงทดสองเสพยา นานๆ ครั้ง เพื่อเข้าสังคมหรือกลุ่มเพื่อน โดยผู้เสพมักจะมีความรู้สึกผิดว่าตนเองทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง

ระยะเสพต่อเนื่อง

เป็นระยะที่ผู้เสพยารู้สึกว่ายาเสพติดมีประโยชน์ ช่วยลดความเครียด ทำให้เสพบ่อยขึ้น เริ่มเสียการเรียนและความสัมพันธ์กับคนใกล้ชิด และ/หรือมีอาการขาดยาให้เห็น เมื่อหยุดเสพระยะหนึ่ง

ระยะหมกมุ่น

ผู้เสพต้องเสพยาในปริมาณมากและบ่อยขึ้น เพราะเกิดอาการดื้อยา จนเสียการเรียนหรือการงาน และมีเรื่องทะเลาะวิวาทกับผู้อื่น

ความสามารถของสมองในด้านความคิดและความจำแย่ลง เพราะเซลล์สมองบางส่วนถูกทำลายด้วยฤทธิ์ของยาเสพติด

ระยะวิกฤติ

ผู้เสพจะเป็นทาสของยาเสพติดคิดถึงยาและแสวงหายาเสพติดตลอดเวลา ไม่สนใจกิจกรรมอื่นๆ ไม่สามารถเรียนรู้หรือประกอบอาชีพได้เป็นภาระต่อครอบครัวที่ต้องให้การดูแลและสร้างความเดือดร้อนกับครอบครัว

ผลกระทบของการเสพยาบ้า

ด้านร่างกาย

- สุขภาพกายทรุดโทรม
- ภูมิคุ้มกันต่ำลง
- ติดโรคง่าย
- การกินและการนอน เสียสมดุล
- มีอาการหูแว่ว ประสาทหลอน
- เสื่อมสมรรถภาพทางเพศ
- ความดันโลหิตสูง
- กล้ามเนื้อกระตุก ชัก เสียชีวิตได้

ด้านจิตใจ

- หงุดหงิดโมโหง่าย มากขึ้น
- ก้าวร้าว
- ควบคุมอารมณ์ได้ลดลง
- ก่อให้เกิดภาวะเครียด ซึมเศร้า
- อารมณ์แปรปรวน

